

ZVLNĚNÁ NADĚJE

Text © Tomík Najbrt
Texty písní © Tomík Najbrt
Hudba © Magdalena Klinecká, Filip Klinecký

Strašnice 2011

Osoby

Vědátor 1

Vědátor 2

Vědátor 3

Vědátor 4

Besserwisser

Asistent

Hans

Štefan

Rudolf

Piér

Berta

Dorota

Lea

Kapitán

1. námořník

2. námořník

1. důstojník

2. důstojník

Kormidelník

Hlídka

Žebrák

1. dráb

2. dráb

3. dráb

Hlasatel

Bet

Lav

Alf

Gim

Vav

Dal

Děti

Děda

I. PROFESOR KRÁLEM (6 herců)

- Vědátor 1** Pánové, domnívám se, že by v zájmu veškerého občanstva této země bylo, abychom už konečně skoncovali s tou nemožnou formou politiky, kdy si každý může říkat a dělat co chce.
- Vědátor 2** Sám dobře víte, pane kolego, že říkat a dělat, si každý může sice, co chce, ale pouze pokud tím neohrožuje nebo neomezuje někoho dalšího.
- Vědátor 3** Jenže kdo určí, kdo má říct, co už je za hranicí ohrožení obecného a co ještě ne. Takhle by se nám ty normy mohly posouvat do nekonečna, a kam bychom s takovou došli?
- Vědátor 4** Souhlasím zde s kolegou (*Vědátor 1, položí mu ruku na rameno*), že bychom se v zájmu všech měli postarat o to, aby vládl ten, který má životní zkušenosti a moudrost spojenou s nadhledem. Zkrátka, aby se nám do čela postavil někdo, kdo se nenechá utlouct planým žvaněním, které oddaluje závažná rozhodnutí.
- Vědátor 1** Ano! Potřebujeme, aby nám vládl rozum. Vědecký a čistý rozum. Intelekt, který dokáže logicky uvažovat a pomocí dedukce vyvodit nejlepší závěry pro celou společnost.
- Vědátor 3** Potřebujeme odstranit emoce a šarlatánství. Potřebujeme vyčistit společnost od náboženských pověr.
- Vědátor 2** Jenže, kde někoho takového sehnat, v dnešní době. Přiznejme si, pánové, že je nás takových, o nichž mluvíte, už velmi málo.
- Vědátor 4** Na tuto námitku jsem se předem připravil a dovoluji si vám navrhnout profesora Besserwissera.
- Vědátor 3** No ano! Váš návrh se jeví naprosto plausibilním.
- Vědátor 2** Tedy kolego! V dobrém slova smyslu jste mě zaskočil! Po vašem návrhu dostává idea, o níž jste hovořil zcela jasné obrysy!
- Vědátor 4** Navrhuji rovnou zavolat profesora Besserwissera, aby byl seznámen s naším plánem.
- Všichni**
- Vědátoři** Ano! Ano! Ano!
- Vědátor 4** (*k asistentovi*) Hochu, zajděte do bytu pana profesora Besserwissera a požádejte ho, zda by se nemohl obtěžovat přijít mezi nás. Máme pro něj sdělení obrovské důležitosti. Spěchejte, protože čas nyní uhání tempem vskutku šíleným a my nesmíme zůstat pozadu.
- Asistent** Ano, pane docente. Vyřídím vše podle vašeho přání. (*odejde*)

Vědátoři si stoupnou do hloučku a něco si potichu debatují, někteří výrazně gestikulují, ale není slyšet, co si říkají. Hraje hudba. Vstoupí asistent.

Asistent Pane docente.

Vědátor 4 poodejde z hloučku k Asistentovi, všichni ostatní vzhlednou a s napětím očekávají zprávu od profesora.

Vědátor 4 Nuže?!

Asistent Pan profesor se dostaví během okamžiku. (*odejde*)

Vědátor 4 Báječné, bá-ječ-né!

Vědátoři zase debatují v hloučku jako předtím. Hudba. Ozve se zaklepání na dveře. Vstoupí asistent.

Asistent Pan profesor Besserwisser! (*vstoupí profesor*)

Vědátor 4 Pane profesore! Jsme poctěni, že jste si udělal čas a přišel mezi nás!

Profesor si se všemi dlouze podá ruku, nic neříká a jen se dívá dlouze do očí. Vědátor 4 ho pak odvede ke křeslu, kam ho usadí jako na trůn.

Vědátor 4 Pane profesore. Spolu s kolegy, nejlepšími mozky této země – kromě vašeho, samozřejmě – jsme se rozhodli, že přišel čas nastolit vládu vědy a poznání. Skoncovat s tmářstvím a zpátečnictvím a vykročit kupředu rychlejším a jistějším krokem než tomu bylo doposud. Chceme, aby vládl rozum, lidský mozek, který je tím nejskvělejším nástrojem v celém vesmíru. Dlouho jsme hledali někoho, kdo by se mohl postavit do čela této revoluce, až jsme po krátké debatě s kolegy zjistili, že nikdo jiný než vy, tuto mimořádně důležitou a zodpovědnou funkci zastávat nemůže...

Besserwisser Dovolte, abych vás přerušil, drahý, kolego, ale pokud tomu správně rozumím, pak mě žádáte, abych se stal vládcem této země, se všemi pravomocemi, které tato funkce soustřeďující moc do jedné rukou, nabízí. Rozum má být vládcem?

Vědátor 2 (*úlisně*) Chápete to naprosto správně pane profesore...

Besserwisser (*na poznámku nereaguje*) Drazí kolegové. Váš plán se mi líbí, a proto přijímám. Doufám, že se postaráte o všechny náležitosti a vyřídíte celou záležitost tak, aby s touto změnou byli seznámeni všichni mí poddaní, promiňte, chtěl jsem říci oddaní.

Píseň První

II. V HOSPODĚ (8 herců).

Hospodský občas někomu dolije víno.

- Hans** Už jste slyšeli, že máme nového vládce?
- Štefan** No jakpak by ne! K nám do farchy najednou vrazil takovej malej zakrslej ouředníček s brejličkama na nose a začal něco blekotat vo vládě rozumu či co. Už jsem ho chtěl vyhodit na ulici, jenže se vokázalo, že si sebou pro jistotu přivedl tučet vojáků, aby si to všichni pečlivě poslechli, co chce říct.
- Rudolf** Ty co nám vládli předtim, taky tvrdili, že dou na všechno logicky a s rozumem a jak to tady vypadalo. Takže chlapi, já si nedělám žádný iluze. Bude to ta samá verbež jako předtim.
- Piér** (*mluví s francouzským přízvukem*) Jakmile se začne mluvit o vládě rozumu, tak začnou ty největší pitomosti, co lidské oko vidělo.
- Berta** Prej rozeslal posli do všech stran, aby našli pravdu. Pravdu, rozumíte?! A že zrovna k nám nezašli. Já mám pravdy na rozdávání.
- Dorota** To víme Berto, a někdy jsme z toho trochu unavený...
- Hans** Ale úplně blbí asi nebudou, když to převzali tak hladce.
- Lea** To jen my jsme úplně blbí, že si to necháme vždycky líbit.
- Rudolf** Prej chtěj bojovat proti předsudkům a tmářství, sem čet v novinách.
- Dorota** To sem ani nevěděla, že noviny používáš na čtení. Myslela sem, že když neumíš číst, že je používáš jen na sušení houby.
- Rudolf** Jestli si budeš dělat srandu z mýho slabikování, tak ti vo Vánocích už nic nepřectu!
- Berta** Jo a to se podržte. Prej chtěj zrušit i Vánoce a všechny tyhle nádherný svátky, který nám zkrášlujou život. Prej je to, jak to tam psali, Rudolfe, prej je to...
- Rudolf** Prej je to „vyprázdněná tradice, která se nezakládá na reálném základě“, tohle jsem si zapamatoval, abych to moh dávat k lepšímu. Vyprázdněná tradice (*směje se*).
- Hans** Hezký.
- Lea** Ten co to psal, asi nikdá nečet Bibli.
- Piér** Co to znamená „vyprázdněná“?
- Štefan** Jako, že už v ní nic nejní. Jako, že je na prt.
- Rudolf** Ty museli mít vošklivý dětství...

vejde Hlasatel

Hlasatel Všem se na vědomost dává, že jeho excelence první prezident republiky Rozumu, vyhlašuje vědeckou výpravu, která má vyvrátit náboženské pověry, dokázat že není Bůh a slavně se vrátit do republiky. Přihlásit k této skvělé expedici se můžete do zítřejší půlnoci. Slyšte! Slyšte. Všem se na vědomost dává, že jeho excelence první prezident republiky

odchází a stále vyvolává

III. NA MOŘI (7 herců).

Koráb na moři. Hází sebou na vlnách. V lodi je několik námořníků. Scéna je udělána jako loď. Harmonium hraje barokní fugu.

2. důstojník Skasat hlavní plachtu!

Námořník 1 Skasat hlavní plachtu!

2. důstojník Zajistit lana!

Námořník 2 Zajistit lana!

Námořníci provádějí rozkazy a pobíhají po palubě. Sem tam něco přenesou a uvážou. Skládají plachtu (mohla by se použít velká modrá plachta, kterou mám...) Na palubu vyjde kapitán a První důstojník.

1. důstojník Žene se bouře, pane kapitáne.

Kapitán Zatraceně. To už je desátá bouře za posledního půl roku. Postarejte se, aby bylo všechno řádně přivázáno.

1. důstojník Ano, pane!

Hlídka Pá-né! Podívejte! Táhle!

Námořníci se seběhnou k zábradlí (směr do zákulisí)

2. důstojník Pane kapitáne! Na pravoboku prám!

Kapitán Nějaká posádka?!

2. důstojník Vypadá to, že je na něm malý chlapec.

Kapitán Vezměte ho na palubu, jinak ho ta bouře smete. S námi má alespoň nějakou šanci.

1. důstojník Rozkaz kapitáne! Vytáhnout!

2. důstojník Kormidlo doprava!

Kormidelník Rozkaz, pane.

2. důstojník Připravit lana a háky! Hej chlapče, slyšíš mě?!

Námořník 1 Vypadá to, že nám mává.

Námořník 2 Spíš to vypadá, že ukazuje, abychom pluli za ním.

2. důstojník Pane! Vůbec se k němu nepřibližujeme. Vítr ho nese pryč.

1. důstojník Pokračujte v akci!

Kapitán Musíme ho zachránit. Je to naše povinnost.

2. důstojník Pane! vzdaluje se!

Kapitán Zatraceně! To není možné! Žene nás stejný vítr. Pošlete muže k veslům!

1. důstojník Rozkaz pane! Muži k veslům!

Ozvou se bubny udávající veslařům rytmus. Chvíli jedou.

2. důstojník Pane! Vzдалuje se nám a stočil se víc východně.

1. důstojník Kormidlo o tři stupně na východ.

Kormidelník Rozkaz, pane!

Námořník Cítíte to, pane? Bouře už jde mimo nás!

Námořník 2 Přestává foukat vítr a mraky táhnou od nás!

Kapitán Kde je ten kluk. Za tohle mu dám metál!

2. důstojník Nevidím ho, pane. Zmizel!

1. důstojník Prostě zmizel, pane.

Námořník I s prámem. Musel se rozplynout.

Kapitán Projeli jsme už deset moří a obepluli půlku světa, ale tohle se mi ještě nestalo.

1. důstojník Ano. Ještě, že tady byl. Ta bouře mohla být naše poslední. Díky Bohu, pane.

Kapitán Ano, máte pravdu. Díky Bohu.

Píseň Třetí

IV. DOMA (3 herci + 4 herci noví + 6-? dětí)

Ženy sedí okolo stolu a derou peří.

Berta Tak už to bude rok, co odjeli.

Lea Touhle dobou už bysme normálně zdobili stromeček.

Dorota Ach, jo. Zadělaný vědátoři. Tim svym rozumem všechno zkazili.

Berta Aspoň, že sme těm našim chlapům vymluvily tu bláznivou expedici.

Dorota Ty blázni by byli schopný vodjet a už se nikdy nevrátit.

Lea Hlavně, aby to ty chudáci, který se tam trmácej za nás za všechny, přežili.

Berta Snad jim Pán Bůh pomůže.

Dorota Děti! Pod'te už domů! Dědo! Zavolejte je už. Bude tma.

Přijdou děti s Dědou

Alf Mami! Mami! Děda slíbil, že nám řekne pohádku!

Bet Mami! Můžeme tu zůstat a taky poslouchat?

Gim Mami, prosím. Prosím.

Dal My budeme poslouchat a hned usneme.

Dorota No tak dobře. Jestli to dědečkovi nevadí?

Děda Ále kdepák! Já mám ty vaše stejně rád, jako ty svoje. Pod'te děti. Půjdeme na kutě.

Děti se nahnou okolo Dědy

Alf A o čem je ta pohádka?

Děda Byla jednou jedna země a v té zemi se narodil Mesiáš.
Lav On se jmenoval Mesiáš?
Děda Ne, jmenoval se Ježíš.
Vav A proč se mu teda říká Mešiáš?
Děda Mesiáš, holčičko, Mesiáš. Říká se mu tak proto, že se narodil, aby nás všechny zachránil.
Alf A jak věděl, že nás má zachránit?
Děda Pán Bůh mu to řekl.
Bet Ve škole nám říkali, že žádný Bůh není.
Děda Neříkají vám pravdu děti. Pán Bůh je a stará se o nás a před mnoha lety poslal Pána Ježíše, aby nám pomohl chovat se k sobě hezky a dal nám zprávu o tom, že nás má rád a má nás rád, i když se nám něco nepovede.
Gim A kdy se narodil?
Děda Narodil se o Vánocích.
Bet Ve škole nám říkali, že Vánoce nejsou.
Děda Děti moje, co vás dneska v té škole učí!
Lav Učí nás, že člověk je pánem celého vesmíru a rozum je nejlepší ze všeho.
Děda Tak pojďte, v mém příběhu se dozvíte taky o lásce a odpuštění.
Alf Dobrou noc, mami.
Bet Dobrou noc.
Dorota Dobrou noc děti.
Lea Dobrou noc a ať se vám něco hezkého zdá.

děti s dědou odejdou

Berta Je to hrozný, že zlikvidovali Vánoce.
Dorota Chudáci děti.
Lea Chudáci my.

někdo zabouchá na dveře

Berta Kdo to může bejt? Takhle pozdě.

otevře dveře. za nimi stojí Žebrák

Žebrák Obdarujte prosím ve sváteční den chudáka.
Berta No jo, dyť dneska je den před Štědrým dnem. Já bych na to úplně zapoměla.
Lea Pod'te se vohřát starej pane.
Dorota V týhle zemi Vánoce zakázali.
Žebrák Proto jsem přišel. Aby si lidi vzpomněli na to dobrý, co v nich je.
Lea Dejte si trochu teplýho mlíka.
Žebrák Moc vám děkuju. Vánoce se zase vrátí, nebojte se.

Berta Vy asi nejste zdejší.
Žebrák Já jsem všude zdejší. Pán Bůh to tak nenechá. Už to zjistili i na lodi, která se vrací, protože jí pomáhá sám Bůh.

Lea A jakpak vy víte vo lodi?
Dorota A jak víte, že se vůbec vrátěj.
Žebrák Všichni jsme v adventu a připravujeme se na příchod našeho Pána. A náš Pán nás vede, i když se rozhodneme, že ho zakážeme. On na nás nezapomněl a přichází. Ti, které jste poslali na moře, aby dokázali, že Bůh není, stanou se mu proroky, kteří dosvědčí pravý opak. To bude nejkrásnější Vánoční dárek.

Berta Úplně, jako kdyby mi srdce poskočilo radostí, když vás slyším vyprávět.

Bouchání na dveře.

Dráb (ze zákulisí) Ve jménu Rozumu otevřete!

Dorota To sou drábové! Koho asi hledají.
Žebrák Koho myslíte? Obešel jsem celé město a všem připomněl, jaké je to žít bez víry, naděje a lásky. Teď mě chtějí mít u sebe i ty nahoře, tak si pro mě posílají.

Drábové vylomí dveře a vtrhnou dovnitř

Dráb 1 Chopte se ho! Ve jménu republiky rozumu tě zatýkám. Rozvracet republiku si nenecháme.

Lea Vy pomáhat nepotřebujete, sami už jste ji rozvrátili dost.

Dráb 2 Mlč ženská! Nebo půjdeš s nim!

Dráb 3 Tak pod' starej a žádný hlouposti.

Žebrák Nebojte se o mě. Určitě se ještě uvidíme.

Dráb 1 Mlčet! S váma jsme ještě neskončili! Za napomáhání a přechovávání zločince a nenahlášení podvratnejch živlů vám hrozí těžkej žalář!

Dorota Celý město zavřít nemůžete. Vy i ty vaši vědátoři byste umřeli hlady. Dyt' nic jinýho neumíte, jen strašit lidi.

Dráb 2 Však vás neni celý město. Jak myslíte, že jsme našli jeho.

Berta Dyt' se neschovával ani neutíkal.

Dráb 3 Máte štěstí že chtěj zatím jenom jeho.

Dráb 1 Odchod!

Žebrák Přijďte zítra ráno do přístavu.

Píseň Čtvrtá

V. V PŘÍSTAVU

na břehu čeká spousta lidí a povídají si.

Rudolf Taky u vás byl ten starej chlápek, co nabízel svíčky? Řek nám, ať přídeme neska do přístavu. Tak sme tady.

Berta U nás byl jen starej žebrák, ale taky nám řek, ať přijdem do přístavu.

Piér U mě byl mladý hoch a prodával víno, říkal, že dnes ráno něco v přístavu uvidím.

Hans To je neuvěřitelný. Myslíte, že to byl stejnej člověk?

Štefan To nevím, ale každopádně jsme všichni tady a nic se... podívejte támhle!

Hlasatel No to je přece loď! To jsou oni!

všichni volají a mávají

Dráb 1 Co se to tady děje!

Hlasatel Podívej se támhle. Už se vrátili.

Dráb 1 Musím na Hrad!

Hlasatel Utíkej, ať pánové nepřijdou vo tu podívanou.

dráb se na něj zamračí a napřáhne, jakoby ho chtěl praštit, ale pak mávne rukou a odběhne

Rudolf Podívejte! Už vystupují na břeh!

Hans Ať žije kapitán!

přijde kapitán, důstojníci a námořníci. kapitán gestem ruky utiší provolávání slávy

Kapitán Přátelé, nechte mě nejdříve promluvit s prezidentem.

Hlasatel Támhle jde, promluvte s ním tady, ať se taky něco dozvíme.

vejde prezident spolu s Vědátory. Kapitán se lehce ukloní, rovněž důstojníci. Drábové přinesou trůn, na který si Besserwisser sedne.

Besserwisser Jsem velmi potěšen, kapitáne, že jste se vrátil ze vznešené expedice vyhlášené první republikou rozumu. Cílem expedice bylo vyvrátit existenci náboženských pověr a zejména potvrdit logickou hypotézu, že Bůh neexistuje. Jakou zprávu tedy přinášíte?

Kapitán Pane prezidente, poslušně hlásím, že Bůh je.

Besserwisser Viděl jste ho?

Kapitán Ne.

Besserwisser Jak tedy můžete tvrdit, že existuje?!

Kapitán Se svými muži jsme objeli celý svět, plavili se do vzdálených končin, kam lidská noha ještě nevzkročila, viděli jsme věci, které ještě lidské oko nespatrilo, přivezli jsme spoustu bohatství a prazvláštních věcí, byli jsme na pokraji smrti hladem i žízní, zažili jsme věci, které ještě nikdy nikdo nezažil, a uvěřili jsme, že Bůh je.

Besserwisser Na základě čeho tak soudíte? Máte nějaké hmatatelné důkazy?

Kapitán Pane prezidente, to, co jsme viděli, nás hluboce přesvědčilo o tom, že svět je zázrak a sami jsme několik zázraků zažili. Někdo nás vedl a vyvedl nás z mnoha smrtelných nebezpečí.

Besserwisser Pouze vaše zkušenost, kvalifikace a výcvik, který jsme vám zaplatili my, vás vyvedla z krizí a jen díky nim jste nepřišli o život. Rozum vás vedl, ne Bůh.

Kapitán Lidský život je obrovský dar a pouze, když člověk zažije úzkost a bojí se o něj nebo o druhé a dostane se mu opory odněkud, odkud to vůbec nečekal, pak si uvědomí a uvěří, že nad ním někdo drží ochrannou ruku. Celou tu dobu, co jsme hledali Boha, byl celou dobu s námi. Bez lásky, víry a naděje se nedá žít opravdový lidský život.

Vědátor 1 Jak si dovoluujete neustále odporovat prezidentovi republiky?!

1. důstojník Nechceme odporovat. Podáváme zprávu z naší expedice.

Vědátor 1 Pche! Tohle má být nějaká zpráva. My jsme si objednali úplně jinou zprávu! Kdo mohl vědět, že se vrátíte?

2. důstojník Nasazovali jsme za vás krk a vy na nás teď takhle?!

Kapitán Dávám svou funkci k dispozici. Úkol jsem splnil a očekávám další rozkazy.

Vědátor 1 Žádný úkol jste nesplnil! Úkolem bylo dokázat, že Bůh neexistuje! Místo toho jste přivezl pravý opak, tedy co to říkám, Bůh prostě neexistuje a basta.

Besserwisser Stráže chopte se ho. Ať v žaláři počká na šibenici.

Námořník 1 Přece nemůžete někoho zavřít jen proto, že věří v Boha?!

Besserwisser Já můžu všechno! Já jsem prezident republiky!

Vědátor 1 Stráže! Slyšeli jste! Splňte rozkaz.

Berta Tohle nemůžete! Boha ani názory do vězení zavřít nemůžete!

Vědátor 2 Vemte i tu ženskou!

Hans A to teda ne!

středem projde Žebrák a postaví se mezi Kapitána a Besserwissera

Žebrák Víš co je dnes za den, prezidente?

Vědátor 3 Kdo to je? Co si to dovoluje?

Rudolf To je ten prodavač svíček!

Žebrák Všichni na něco čekáme. Tihle lidé čekají na naději a advent takovou naději přináší. Skrz advent vstoupila do světa naděje, která už nejde umlčet nebo zavřít do vězení. Vánoce probouzejí v lidech to dobré, co v nich dřímá, protože je nutí přemýšlet o tom, co se tehdy v Betlémě stalo. I malý chlapec může utišit bouři, ať už na moři nebo v lidském davu, když ho podpírá Boží ruka a moc.

Vědátor 1 To je kritika!

Žebrák Ano, to je kritika zaslepeného rozumu, který si nevidí ani na špičku nosu. To je kritika zvůle, která nezná odpuštění a lásku. To je kritika moci, která chce lidem nařizovat, co si mají myslet. A taková kritika vede ke změně. Ne jen navenek, ale i uvnitř a o to je důležitější.

Lea Ano! My chceme změnu!

Berta Chceme zase slavit a radovat se ze života!

Hans Už se nechceme bát chodit do kostela!
Námořník Chceme věřit v naději a lásku!
Hlasatel A v odpuštění!
Dráb Už nechceme jenom vládu rozumu!
Piér Chceme rozumnou vládu!
Besserwisser Na touto revolucí si myji ruce. Chtěli jsme vás učinit šťastnějšími, ale vy si to nezasloužíte. Odved'te ty rebely do vězení. Já jsem prezident a v mých rukou je moc. Nikdy se jí nevzdám. I ten váš Mesiáš skončil nakonec na kříži!

Drábové vykročí, aby zasáhli, a začne strkanice, v níž se ztratí Žebrák. lidi se začnou sápat i na vědátory a prezidenta

Rudolf Počkejte! Kam zmizel ten prodavač?
Piér Teď tady byl!
Námořník 1 Zmizel jako ten kluk na prámu.
Kapitán Objevil se zase v pravou chvíli. Je součástí našeho života a ukazuje nám cestu. I my jsme se dočkali naplnění adventu. Zakotvili jsme tam, kde lidé chápou, co to znamená evangelium.

Vědátoři s prezidentem se nenápadně ztrácejí ze scény

Hlasatel Podívejte! Utíkají!
Hans Chyťte je!
Kapitán Nechte je jít. Už pochopili, že Boha a jeho Slovo nejde vymazat ani po tisíci letech, protože je stále s námi. Pojd'me, Vánoce jsou před námi a s nimi Boží hod.

Píseň Pátá

PRVNÍ PÍSEŇ **ČLOVĚK, TO ZNÍ HRDĚ**

Ref: Člověk, to zní hrdě,
jdeme na to tvrdě,
kdo nejde s námi,
ať se ztratí!
Jen rozum vládne
nám!

1.
Člověk je na špici evoluce,
chápatý prst mají obě ruce,
člověk vládne tvorům,
živlům, hvězdám,
neskolí ho nikdy žádný
nezdar.

Ref.

2.
Riskujeme život pro poznání
nevědeckou lež nic
nezachrání
jen dlouhá cesta leží před
námi
skrývá se za vlnami
zrádnými

Ref.

3.
Všichni očekávání jsme plní
naše sny se jistě všechny
splní
naš úspěch je předem
zaručený
naš svět nezůstane beze
změny

Ref.

DRUHÁ PÍSEŇ **AŤ SI PRŠÍ, LÍTAJ BLESKY** ***(Na melodii: Nejezdí do Izraele, str. 24)***

1.
Ať je teplo nebo zima
v naší hlavě síla dřímá
máme loď a taky děla
tahle výprava je skvělá!
Napni plachtu, stáhni lano
člověku je všechno dáno
Hlavu vzhůru, napni sval
ať posunem se zase dál

Ref.

Ať si prší, lítaj blesky
vítr fouká
na moři je pořad hezky
loď se houpá
udržujem stejný směr

ať na jih nebo na sever
ať východ, západ, to je fuk
my užíváme rybí tuk

2.
Kolik moří oceánů
dali jsme do našich plánů
útesy a panny mořský
ostrovy a lodí trosky
soudek rumu pomůže nám
dostat se ve zdraví i tam
kde je všechno všem jasné
rychle než slunce nám
zhasne

Ref.

TŘETÍ PÍSEŇ **ZVLNĚNÁ NADĚJE** ***(na melodii: Snová, str. 29)***

1.
Naděje se zavlnila
dneska po ránu
spoustu lidí probudila
zašli do chrámu
připomenout příběh dávný
jak se odehrál
navzdory zákazu strany
hrozí kriminál

Ref.

Dobří lidé
co tu po nás zbude?
Kam se řítí
svět a s ním ti,
kdo nemají žádných hranic,
pohrdají světem tradic?

2.
Nechceme si nechat ukrást
svoje svědomí
na ústa si lepit náplast
ztrácet vědomí
rovni jsou si všichni lidi
před Pánem Bohem
diktátoři ať se stydí
dáme jim sbohem

Ref.

ČTVRTÁ PÍSEŇ **BEZ BOHA, BEZ LIDÍ** ***(na melodii: Oduštění, str. 32)***

1.
Bez Boha, bez lidí, ztratili
bychom se
nádherná naděje však
kupředu nese

na konci tunelu svítí věčné
světlo
aby všem po celý život bylo
tepló

Ref.

Pro lásku Boží, pro jeho
věčnou slávu
chceme vyprávět si jeho
dobrou zprávu
o pravdě, milosti, bližních a
spasení
člověk sám o sobě vůbec
nic nezmění
rozum je jen sluha - není
žádný náš pán
pak s rozumem v koncích
zůstane každý sám

Ref.

2.
Bez tradic by člověk nebyl,
čím může být
jen pro sebe a bez lásky
nedá se žít
smutek a marnost zvítězí,
když ses jim vzdal
zima už je kolem, nevíš, co
bude dál

Ref.

3.
Život náš je v Božích rukou -
kdo by to řek
jeho Slovo na všechno
funguje jak lék
žijeme pro druhé ne jenom
pro sebe
tady i tam, všichni půjdeme
do nebe

Ref.

ZÁVĚREČNÁ **VÁNOČNÍ REFRÉN**

1.
Tak jsme se tu sešli
hlavu plnou jeslí
už víme
že lidský mozek není vším
co s tím

Zas stojíme pevně
zas nás nosí země
a uvnitř
poučení naplňuje nás
je čas

Ref.

Vánoce jsou refrén všedních
dní
celým rokem jejich hudba
zní
přes věky do našich uší
našich hlav a našich duší
celým světem jejich hudba
zní

*(zvolání: „Tyhle byly letos
poslední!“)*

2.

Muž anebo žena
máme pro vás téma
celý rok
může přetavit do Vánoc
Boží moc

Kristus žije s námi
teď už nejsme sami
každý z nás
hned teď může vykročit za
ním
on je vším

Ref.

Ref.